

בכל ברכה כלול בה שני דברים א. אנו מודים על האמת שהכל שלו והכל ממנו. ב. אנו מבקשים שיתגלה טובו וברכתו. וע"י שאנו מכירים שהוא ית' המשגיח המשפיע הכל, אנו זוכים שהשי"ת ישפיע את השגחתו על העולם.

ב. ע"ד הסוד "ברוך" הוא כפשוטו שאנו מברכים את השי"ת שישפיע להנהגותיו מטובו, ועי"ז נתברך אנו, וזה ענין "עבודה צורך גבוה" שהקב"ה חפץ בעבודתנו ורוצה שאנו בבקשתנו ותפילתנו נפעיל את הנהגותיו הטובות עלינו.

^{אוצר החכמה} "אלוקינו" כתב השו"ע (או"ח סי' ה') "ובהזכירו אלוקים יכוין שהוא תקיף, בעל היכולת, ובעל הכוחות כולם". כלומר כל הכוחות הקיימים בבריאה הם מעשה ידי הקב"ה והוא הבעלים שלהם, אך לא זו בלבד שהוא עשאו ומינה אותם למלא את תפקידם, אלא הוא ממשיך גם בהווה לקיימם בכל רגע ורגע, ונותן להם מחדש את מציאותם וכוחם לפעול, כפי שכתב ב"נפש החיים" (שער א' פ"ב) "וזהו שנקרא הוא יתברך שמו 'האלוקים' בעל הכוחות כולם, שכל כח פרטי הנמצא בכל העולמות, הכל, הוא יתברך שמו, הבעל כח שלהם, שמשפיע בהם הכח וגבורה כל רגע".

ליתר דיוק אין הכוונה שכל הכוחות פועלים בגלל היכולת שהקב"ה נותן להם, אלא שהקב"ה עצמו הוא הפועל דרך צינורות כאלו הנקראים כוחות. ראיה לדבר מנוסח הברכות שתיקנו לנו חז"ל, כגון: "המאיר לארץ" - הבוי"ת הוא המאיר לארץ, אלא שהוא עושה זאת דרך צינור המסתיר אותו הנקרא "חמה" אבל לאמיתו של דבר הוא ית' בעצמו מאיר לארץ.

וכן "ברוך אתה ה' רופא כל בשר", היינו הוא ית' פועל ומרפא את הזקוקים לרפואתו, אלא שהוא פועל זאת דרך צינורות הנקראים רופא ורפואות המסתירים אותו ית', אבל באמת הוא ית' בורא את הרפואה בתתו לרופא את העצה והדרך איך לרפא, ובכך שמפעיל את הכח המרפא ברפואה לגופו של החולה. וזהו "בעל הכוחות כולם" הוא המפעיל אותם. והוא "תקיף ובעל היכולת" שאין לו שום הגבלה. ומכיון שאנו מכירים בתוקף כוחו לכן אנו אומרים "אלוקינו" האלוקים שלנו שאנו מכירים את כוחו.

"ואלוקי אבותינו" ההכרה שלנו באלוקותו בנויה על המסורת מהאבות הקדושים שהם בהנהגתם המיוחדת - כל אחד בדרכו גילה לנו גוון אחד מהנהגת השי"ת.